

Szegedi Egyetem

V. évf. 5. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1967. március 10.

Nőnap köszön-
tésül virágok
keltek útra,
díszvirágok,
üdvözlők és
levelek. Piros
és fehér virágok, piros
és fehér szavak. A sze-
relem és a szeretet vi-
rágai. A hála és a tisz-
telet virágai.

Tavaszi virágok. Szer-
te a világon köszöntöt-
ték az édesanyákat,
akik megszülték és fel-
nevelték gyermekeiket.
Akik vigyáztak rájuk és
aggódtak értük. Akik
mindig, mindenkor ér-
tünk vannak: a gyerme-
kekért. Köszöntötték a
lányokat, a 14-16 éve-
seket, akik ilyenkor
döbbennek rá, hogy az
élet szép és szeretnének
mindent átölelni ma-
guk körül. A napot, az
 eget, a gőzölgő földeket
és a megáradó vizeket, S
bennük is, így árad és
dobol a vágycsozás.
Szerelmeseket, akik har-
colnak naponta önma-
gukkal a másikért s a
másikkal — önma-
gukért. Feleségeket, akik
tudják már, hogy egy-
mást becsülni, egymást
segíteni, egymásért dol-
gozni néha a szerelem-
nél is többet jelenthet.

S vannak özvegyek,
akik ezen a napon is
virágot visznek a férj
sírjára. Vannak édes-
anyák, akik ezen a na-
pon is hiába várják már
fiaikat. Vannak szerel-
mesek, akiknek a másik
már csak egy fénykép,
egy levelet, egy hajfűrt
től, egy gyűrűt jelent —
egy emléket. Van hely a
földön, ahol ezen a na-
pon is háború van, és
meghalnak férfiak, test-
vérek, édesapák és fiak.

A nők tudják igazán,
milyen iszonyatos, mi-
lyen embertelen dolog a
háború. Bárha a béke
lenne ezen a napon s
ezután mindig a virág,
amivel köszöntik őket.

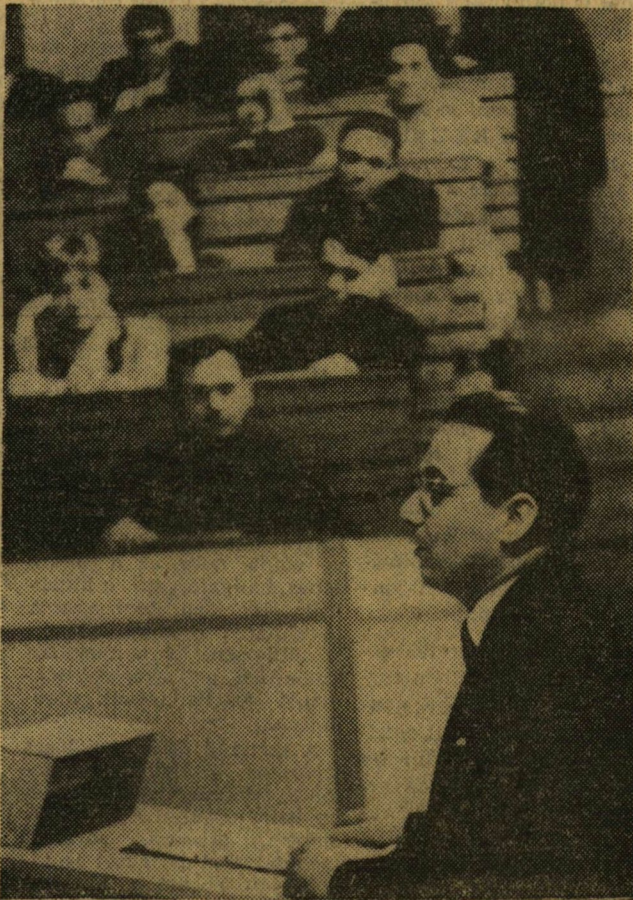
Egy új tantárgy premierjén

„Ezentúl fájdalommal
szülész magzatot” — idéz-
ték a bibliát 1847-ben az
anglikán egyház fejei, ami-
kor Simpson szülészorvos
használni kezdte az étert a
szülő anyák fájdalmának
enyhítésére.

— „Bocsáta tehát az is-
ten mély álmot az ember-
re, és kivéve az ő oldal-
bordáját” — vágott vissza
ugyancsak a Genezisből
vett idézettel az anes-
thesiológia egyik atyja, a mód-
szert mégis csak akkor
szentesítették a konzerva-
tív szigetországban, amikor
1853-ban Viktória királynő
narkóissal szült.

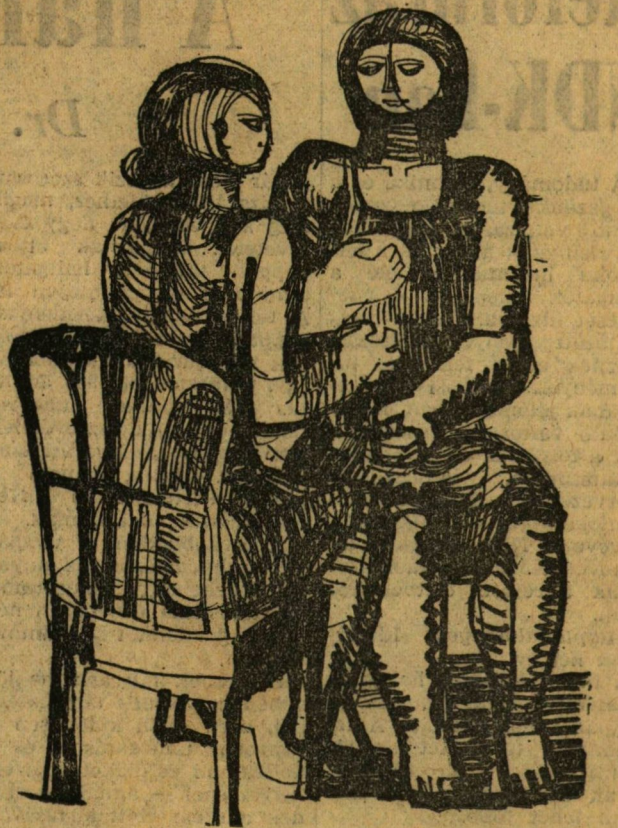
Történeti bevezetővel kez-
dődték „Az anesthesiológia
és a reanimatio alapismeretei”
című speciálkollégium
a IV—V. évfolyam orvos-
tanhallgatói részére február
1-én. A II. számú Sebészeti
Klinika lépcsőzetes előadó-
terme ez alkalommal nagy-
nyon szűknek bizonyult. A
IV. évfolyamról 98-an, az
V-ről 56-an jelentkeztek,
de legalább 160-an ültek a
teremben. Az orvosképzés-
ben úttörő jelentőségűnek
mondható kezdeményezés a
Szegedi Orvostudományi
Egyetem anesthesiológus
szakorvosainak nevéhez fű-
ződik. Ok ismerték fel an-
nak jelentőségét, hogy ma
már az általános orvosoknak
is szükségük van erre a kép-
zésre, amelyről mindeddig
szervezett keretek között,
összefoglalóan nem értesül-
hettek, csupán egyes szak-
tárgyak előadóiól.

Szegeden 1955 óta vannak
szív- és mellkasműtétek, ki-
alakult a megfelelő műszer-
ellátottság. Jelenleg hét szak-
orvos van, és segítségükkel
igen sokan jutottak el még
az anesthesiológia megismeré-
séhez. Hogy milyen sokan,
azt éppen a speciálkollégium
mutatja, amelynek rektori
engedély alapján teljesen ön-
állóan történt megszervezé-
se mindnyájukat dicséri.

Dr. Szereday Zoltán adjunktus megtartja az országosan
először indult anesthesiológiai kollégium első előadását
az I. sz. Sebészeti Klinika előadóterében.

Beszélgetők

(Stefániai Edit rajza)

Kollégiumi vezetők továbbképzése

Hogyan lehet javítani, von-
zóbbá és szebbé tenni a kö-
zösségi életet? Egy mondat-
ban így lehetne megfogal-
mazni az újszegedi Móra Fe-
renc Kollégiumban megtar-
tott továbbképzés problema-
tikáját. A három napos to-
vábbképzésen hatvan kollé-
giumi vezető és aktív vett
részt. Felmérték a jelenlegi
helyzetet, kidolgozták a kol-
légiummá válás feladatait és
elkészítették a második fél-
évi munkatervet is. A vita
nem általánosságokban moz-
gott tehát, a téma: a kollé-
giumi élete, hétköznapjainak
szebbé, érdekesebbé tétele
volt.

S túl ezen, a három nap a
bölcsestanok számára vé-
gülis egy hatásos vitafórum
létrtjöttét jelentette. Olyan
fórumot, ahol mód nyílt
minden kívánságuk, problé-
májuk kinyilvánítására, néze-
teik egybevételére. Nagy ér-
deklődés fogadta dr. Mérei
Gyula professzor időszerű kül-
és belpolitikai kérdésekről
megtartott tájékoztatóját s
előadása után is számos kér-
dés vetődött még fel. A diák-
bizottság és a szobaközössé-
gek munkájának megbeszélés-
ét követően dr. Veczkó Józ-
sef a kollégiumosítás felá-
dataival foglalkozott referá-
tumban. Megvitaták az ér-
dekvédelmi munka és az
új ösztöndíj-tervezet problé-
máit is.

Medicus curat...

Szemerkél az eső, fröccsen
a sár, az autóban túl meleg
van, kint nedvesen körülölel
a hideg.

Február eleje, ilyenkor
nem barátságos a falu.

De az emberek, akikkel ta-
lálkozunk, barátságosak. Me-
leg szobába invitálnak, fris-
sen sült, puha fehér kenyér-
rel kínálnak. A művelődési
házak, a falvak szétszórta
kulturális központjainak lelkes
vezetői, ők azok, akik próbál-
ják elosztani a falu téli
kártyaszagú unalmát. Betű-
vel, szóval, zenével, tánccal
tanítanak.

Február eleje van, ilyen-
kor több a dolga az orvos-
nak is. Betegek köhögnek,
tüsszögnek a várótermekben
— és reménytelenül sokan
vannak. Figyeljük csak a
számokat! Naponta 50-60-
80 beteg orvosonként. Egyes
falvakban, községekben 2-
3000 lakos jut egy orvosra.
Es országos viszonylatban
500!

Ahogy kigyúltak lassan a
villanyfénycsövek a falvakban,
tanyákon, s elaludtak a pet-
róleumlámpák, úgy jelentek
meg a vöröskeresztes ládák,
gyógyszerek, fehér köpenyek,
épültek, a rendelők, s ki-
hunytak lassan a babona
 petróleumlámpa fényei is.
Az egészségügyi hálózat szá-
lai beszórták a falut is, tü-
relmes munkájuk eredmé-
nyeként ma már orvoshoz
megy a beteg; csak hogy sok
a beteg, illetve kevés az or-
vos, vagyis falun kevés az
orvos.

Okos ember lesz az ember,
ha nincs, akitől tanácsot
kapjon vagy elfogadjon.
Megtanítja a tapasztalat
meg a természetet arra, mi a
jó, mi a rossz. Gyógyítani is
tud, mert kell. Tehéntrágyát
használnak lázcsillapítóként,
fagygyús borogatással enyhít-
tik a köhögést, és petróleu-
mos ruhával töröli ki torok-
gyíkos gyermeke torkát az
édesanya. Sokféle gyógyfű
terem az erdőben, s idő-
múltán rájön az ember, me-
lyik gyógyít, melyik öl. De
„az ezernyfajta népbetegsé-
get” nem gyógyította sem a
trágya, sem a tea, sem a
ráolvasás! Kevés fényt adott
a petróleumlámpa!

Miről szólnak az orvostan-
hallgatók jelentései a gya-
korlatokról? Jól felszerelt
rendelők, néhol szakrendelés,
bölcsődék, szülőotthonok, ta-
nácsadások, felvilágosító elő-
adások, egészségügyi szak-
könyvek: villanyfény van
már a faluban! Legtöbb he-
lyen nem a tárgyi feltételek
hiányzanak, hanem az orvos.

„Medicus curat, natura sa-
nat” — de kevesen vannak,
akik ápolnak, pedig a kör-
zeti orvos is „medicus”!

Nyolcvanhat

Megenyhült az idő s megélenkült a
munka a Bécsi krt. 35-37. szám alatti
házak mögött kisajátított telekresekben.
A téli hónapokban védő takaró alatt pi-
hent, üledett az épületek alapozása s
most a Csongrád megyei Állami Építőipa-
ri Vállalat munkásai keze alatt nőnek
mind magasabba a falak a négy épület-
ből álló lakótömb alapjain. A négy épü-
letben felépülő 86 lakás átadása 1967
októberének végéig megtörténik. Már elké-
szültek a második ütemben felépülő 10
emeletes lakóház tervei, s lebontották azt
a földszintes régi épületet is, amelynek he-
lyén áll majd a 100 lakásos pompás ma-
gasház. (A KISZ társasházépítési akció
újabb fejleményeiről részletes beszámolót
közlünk az 5. oldalon.)

(Dr. K. Szabó András felv.)

Március

Meleg hullám érkezett a
hónap közepe táján. Vörös-
sárga rügyek pattantak ki az
ágak végén. Zöld fű zsendült
az öreg fal tövében. A nap
felhőhálózába burkolózott. S
a város lakói kinyitották la-
kásaik ablakát — olyan volt,
mintha a téli hónapok alatt
nem is lélegeztek volna, hogy
megvédjék magukat a hideg
és a nedvesség ellen.

Téli tüdővel habzoltam a
levegőt. Úgy éreztem, nem
tudok eleget beszívni belőle.
A Tisza lassan, fodorzódomba
folyt most is, mint tavaly.
Esett az eső és magával vitte
a tél utolsó vizeit is. A nap
lassan elfogyott, elhal-
kult, mint egy nevetés. Szét-
terült mindenütt a délután
békéje. Lebegtek a háztetők
az utca fölött, mint egy ma-
dár kifeszített szárnyai.

A délután kék. A napnak
város, a városnak nap-szá-
ga van. A hangok leesnek a
földre és felemelkednek is-
mét, mint a sebesült özek.
A lég meglendül aztán meg-
kapaszkodik a fákon. Külö-
nös, vad frissesség árad szét.

Egy lányt láttam, aki éne-
kelt. A szó, a hang megcsen-
dült a tiszta levegőben.
Mintha fennakadt volna raj-
ta s nemlétező visszhangra
várna. Néztem és magamba
ittam képét. Édes volt, friss
és eleven. Felüdített. Szeme
aranylóan verte vissza a
fényt, s nevetett tiszta szir-
ből.

A hangok mindenkire szól-
nak, amikor zsong a levegő.
Csak nem mindenki hallgat-
ja meg őket. Régi kincseket
kínál a víz fölé szálló már-
cius.

Lazányi Zoltán